

Ako sa cítim v škole

Keď sa spomenie slovo škola, hneď mi napadnú samé záporné veci. Skoré vstávanie, prísni učitelia a ťažké učivo. Oveľa radšej by som sa venoval iným aktivitám, ako je pozeranie televízie, hranie hier, či obyčajné spanie a leženie v posteli. Nechce sa mi tam od rána sedieť. Niekedy už veľmi netrpezlivo čakám na koniec poslednej hodiny a potom rýchlo na obed a domov. No každý si musí prejsť týmto obdobím. V neposlednom rade je to tiež vzdelanie, ktoré je veľmi dôležité do budúceho života.

V škole sa cítim príjemne, pretože som si tu našiel veľa nových kamarátov. Máme dobrých učiteľov, ale niektoré predmety ma veľmi nebavia. Napríklad taká výtvarná výchova. Angličtina už áno. Keďže hrávam hokej v susednom Rakúsku, veľmi často ju využijem pri debatách so spoluhráčmi a protihráčmi. Rád mám aj chémiu, pretože na hodinách robíme zaujímavé pokusy, kde sa dozviem nové veci. Vtedy si vždy uvedomím, o koľko informácií by som prišiel, keby som nechodil do školy.

Veľmi neznášam písomky. Bojím sa, že ich zle napíšem. Ale zväčša iba vtedy, keď nestíham, alebo sa zabudnem poriadne pripraviť. Inak mi až tak neprekážajú. Práve naopak. Často sa mi stane, že získam plný počet bodov. Potom mám radosť aj ja, aj moji rodičia. Cez prestávky sa bavíme buď o nasledujúcich hodinách, alebo si hovoríme vtipy. Niekedy, samozrejme, aj vystrárame, alebo hráme naháňačku. To sa však učiteľom veľmi nepáči.

Toto nie je moja prvá škola, ale cítim sa v nej príjemne, ba dokonca možno ešte príjemnejšie ako na predchádzajúcej. Aj keď v starej škole som mal veľa dobrých kamarátov a boli tam tiež fajn učitelia, celkom rýchlo som si zvykol na nové prostredie a nových spolužiakov. Výhodou bolo, že môjho terajšieho spolužiaka Adama som spoznal už dávnejšie, pretože je mojím spoluhráčom z hokeja. Aj preto sa mi v novom prostredí zvykalo ľahšie.

Naša škola na to, že má 40 rokov, nevyzerá zle. Asi aj preto, že sa často rekonštruje a vynovuje. Máme tu množstvo príležitostí na športovú aktivitu, ako napr. futbalové ihrisko, koše na basketbal, jednu veľkú telocvičňu a jednu menšiu. Nevýhodou sú iba malé šatne. Vždy po poslednej hodine sa v jednej tlačíme dve triedy. Navyše blízko našej školy sa nachádzajú aj potraviny. Keď nám náhodou zvýšia peniaze z vreckového, ideme si so spolužiakmi kúpiť niečo dobré pod zub. Aj to je jeden z dôvodov, prečo sa na mojej škole cítim príjemne.

Samo Krčmár, 7. B